

Bruxelles, 26.4.2019
COM(2019) 187 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU
privind punerea în aplicare a declarației comune și a abordării comune cu privire la
stabilirea sediilor agențiilor descentralizate

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind punerea în aplicare a declarației comune și a abordării comune cu privire la stabilirea sediilor agențiilor descentralizate

1. INTRODUCERE

Prezentul raport răspunde unei declarații comune a Consiliului din octombrie 2018¹ în care Comisia este invitată să prezinte, până la sfârșitul lunii aprilie 2019, o analiză a punerii în aplicare a Declarației comune și a Abordării comune privind agențiile descentralizate („abordarea comună”)² referitoare la subiectul specific al stabilirii sediilor agențiilor.

Solicitarea a fost făcută în contextul mutării Agenției Europene pentru Medicamente și a Autorității Bancare Europene. Aceste două agenții descentralizate ale UE, cu sediul inițial la Londra, au trebuit să se mute într-un nou stat membru gazdă ca urmare a deciziei Regatului Unit de a se retrage din Uniune. Cele 27 de state membre rămase au utilizat o procedură specifică pentru selectarea noilor sedii ale acestor două agenții, pe baza principiilor consacrate în abordarea comună, care este un acord din 2012 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie.

În urma alegerii făcute de către cele 27 de state membre de a muta Agenția Europeană pentru Medicamente la Amsterdam și Autoritatea Bancară Europeană la Paris, Parlamentul European și Consiliul au adoptat, la propunerea Comisiei, acte legislative care prevăd noile sedii în actele de instituire a agențiilor. În timpul negocierilor, Parlamentul European a solicitat revizuirea abordării comune, exprimându-și dezacordul față de procedura utilizată pentru selectarea sediilor celor două agenții și solicitând introducerea unei noi proceduri în abordarea comună. Ulterior, Consiliul a invitat Comisia să elaboreze prezentul raport pentru a servi drept „bază pentru examinarea căii de urmat în vederea demarării procesului unei astfel de revizuirii”.

Așa cum a solicitat Consiliul, subiectul prezentului raport al Comisiei se limitează la partea abordării comune privind amplasarea agențiilor descentralizate. Acesta prezintă informații statistice și faptice privind punerea în aplicare a elementelor relevante ale abordării comune de la adoptarea sa la 19 iulie 2012. Prin urmare, raportul constituie o inițiativă punctuală, separată de rapoartele anterioare ale Comisiei privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a abordării comune sau de evaluările Comisiei privind agențiile descentralizate individuale. Raportul nu urmărește să evalueze abordarea comună și nici să propună recomandări pentru viitor.

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2018-0427+0+DOC+XML+V0//RO>

² https://europa.eu/european-union/sites/europa.eu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_ro.pdf.

Raportul se bazează pe date referitoare la toate cele 33 de agenții descentralizate cărora li se aplică abordarea comună³. Cu toate acestea, în ceea ce privește partea din analiză privind selectarea amplasamentului agențiilor descentralizate, raportul se referă numai la agențiile pentru care a fost selectat un sediu începând cu data de 19 iulie 2012.

Pentru realizarea evaluării, Comisia a primit contribuții din partea Secretariatului General al Consiliului și a 28 de agenții descentralizate prin intermediul Rețelei agențiilor UE.

2. PRINCIPIILE ABORDĂRII COMUNE PRIVIND SEDIILE AGENȚIILOR

2.1. Dialogul interinstituțional care a condus la abordarea comună

Stabilirea sediului agențiilor nu este un subiect nou pentru instituțiile UE. Parlamentul European, Consiliul și Comisia au discutat deja acest subiect în 2009, când Comisia a publicat o evaluare⁴ care a servit drept bază pentru o dezbatere privind viitorul sistemului de agenții al Uniunii, care a condus ulterior la elaborarea abordării comune.

Această evaluare a considerat că amplasamentul sediilor este un element important în crearea agențiilor și că, în cele din urmă, acesta contribuie la buna lor guvernare. S-a constatat, în special, că accesibilitatea locațiilor în ceea ce privește costurile și timpul de călătorie ar putea afecta resursele și eficacitatea agențiilor. Calendarul și natura deciziilor privind sediile agențiilor au fost, de asemenea, considerate elemente importante în vederea determinării condițiilor pentru sedii. Evaluarea a legat existența unui acord privind sediul între o agenție și statul său gazdă de posibilitatea ca agenția să beneficieze de anumite privilegii asociate sediului său și de a atrage noi membri ai personalului în locația sa.

În 2010, cele trei instituții au discutat din nou această chestiune într-o fișă de analiză detaliată intitulată „Rolul și sediul agențiilor în țara gazdă”⁵, ca parte a activității interinstituționale privind viitorul sistemului de agenții al Uniunii. Această fișă de analiză s-a bazat pe evaluarea din 2009, luând în considerare situația din momentul respectiv a selecției sediilor agențiilor și făcând o analiză critică a problemei în discuție.

În analiză s-a constatat că sediile agențiilor UE existente la momentul respectiv au fost selectate de comun acord de către reprezentanții statelor membre reuniți la nivel de șefi de stat sau de guvern⁶ ori de către Consiliu. Cu toate acestea, în fișă s-a remarcat faptul că nu există criterii fixe pentru selectarea unui sediu, sediul agențiilor era adesea ales după data

³ A se vedea lista din anexă.

⁴ https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/synthesis_and_prospects_en.pdf.

⁵ https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/fiche_3_sent_to_ep_cons_2010-12-15_en.pdf

⁶ Prin analogie, în conformitate cu articolul 341 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că: „Sediul instituțiilor Uniunii se stabilește de comun acord de către guvernele statelor membre”.

adoptării actului de instituire a agenției, iar practicile din statele membre în ceea ce privește găzduirea agențiilor erau extrem de variate.

La 19 iulie 2012, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au emis o declarație comună la care a fost anexată abordarea comună, care s-a bazat pe concluziile la care a ajuns un grup de lucru interinstituțional.

Abordarea comună stabilește principiile convenite, care sunt împărțite în cinci secțiuni: rolul și poziția agențiilor în peisajul instituțional al UE, structura și guvernanta agențiilor, funcționarea agențiilor, programarea activităților și a resurselor, responsabilitatea, controalele și transparența și relațiile cu părțile interesate.

2.2. Principiile referitoare la sediile agențiilor prevăzute în abordarea comună

În prima secțiune, intitulată „Rolul și poziția agențiilor în peisajul instituțional al UE”, abordarea comună stabilește principalele principii referitoare la sediile agențiilor.

2.2.1. Selectarea amplasamentului agențiilor descentralizate

Punctul 6 din abordarea comună stabilește mai multe principii pentru selectarea amplasamentului agențiilor descentralizate. Se indică însă în mod clar că acest lucru nu aduce atingere situației din momentul încheierii sale, și anume că „decizia politică privind sediul unei agenții [este luată] de comun acord între reprezentanții statelor membre reuniți la nivel de șefi de stat sau de guvern sau de către Consiliu”.

Abordarea comună reamintește, de asemenea, acordul statelor membre conform căruia există o „[dorință] de răspândire geografică” a agențiilor și că „ar trebui acordată prioritate noilor state membre”.

Apoi, abordarea comună indică modul în care ar trebui alese sediile, stabilind principiile de bază. Aceasta prevede că o astfel de decizie ar trebui să fie luată:

- (1) „înainte de sfârșitul procesului legislativ, pentru ca agenția să poată fi instituită direct în locul unde va fi amplasat sediul”;
- (2) pe baza unor „criterii obiective” (care „pot” include „asigurarea că agenția poate fi înființată la locul respectiv la intrarea în vigoare a actului său de instituire, accesibilitatea amplasamentului, existența unei infrastructuri educaționale adecvate pentru copiii membrilor personalului, accesul corespunzător la piața forței de muncă, securitate socială și asistență medicală, atât pentru copii, cât și pentru soți/soții”);
- (3) pe baza ofertelor de a găzdui o agenție prezentate de statele membre, care „ar trebui să abordeze aceste criterii în mod transparent”.

În abordarea comună se precizează, de asemenea, disponibilitatea Comisiei de a contribui la evaluarea ofertelor statelor membre, dacă este necesar.

Punctul 8 din abordarea comună prevede că statele membre gazdă trebuie să își asume două angajamente față de agențiile pe care le vor găzdui:

- (1) să se asigure că toate condițiile necesare pentru funcționarea agențiilor sunt puse în aplicare înainte de momentul în care acestea intră în faza de exploatare;
- (2) să continue să răspundă nevoilor agențiilor și să asigure condițiile necesare pentru buna funcționare a acestora pe termen lung.

2.2.2. Relațiile dintre statele membre gazdă și agenții

Punctul 7 din abordarea comună încurajează statele membre care găzduiesc în prezent o agenție să analizeze dacă și cum se poate spori accesibilitatea agențiilor și, prin urmare, eficiența și interacțiunea lor cu părțile interesate. Abordarea comună recomandă, de asemenea, ca problema accesibilității să fie abordată în cadrul evaluărilor periodice ale agențiilor⁷.

Punctul 9 din abordarea comună prevede că toate agențiile ar trebui să aibă acorduri privind sediul și că acestea ar trebui încheiate în timp util (înainte ca agenția să intre în faza de exploatare). Acest punct se aplică noilor agenții și agențiilor deja înființate în statul-gazdă.

Acordurile privind sediile stabilesc măsurile necesare care trebuie să fie prevăzute pentru o agenție aflată în acel stat membru gazdă. Pentru a orienta viitoarele acorduri privind sediile, Comisiei i s-a cerut, în abordarea comună, să elaboreze un set de dispoziții bazate pe cele mai bune practici existente. Comisia a finalizat aceste dispoziții în decembrie 2013.

3. PUNEREA ÎN APLICARE A PRINCIPIILOR ABORDĂRII COMUNE PRIVIND SEDIILE AGENȚIILOR

3.1. Selectarea amplasamentului agențiilor descentralizate

Patru sedii de agenții⁸ au fost selectate de la adoptarea abordării comune.

Primul dintre acestea a fost selectat în 2014. În urma deciziei unilaterale a Regatului Unit de a nu mai găzdui pe teritoriul său **Agencia Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii**⁹ (CEPOL), s-a decis ca agenția să fie mutată la Budapesta. Ulterior, în același an, s-a decis înființarea **Comitetului Unic de Rezoluție** (SRB) la Bruxelles. În fine, în 2018, în contextul retragerii Regatului Unit din Uniune, s-a decis ca **Agencia Europeană**

⁷ Întrucât abordarea comună însăși recomandă ca accesibilitatea să fie abordată în cadrul acestor evaluări, prezentul raport nu va analiza acest aspect al amplasării sediilor.

⁸ La momentul redactării prezentului raport, crearea Autorității Europene a Muncii este încă în curs de dezbatere.

⁹ La momentul respectiv, această agenție era denumită „Colegiul European de Poliție”.

pentru Medicamente (EMA) să fie mutată la Amsterdam și **Autoritatea Bancară Europeană** (ABE) la Paris.

În urma examinării informațiilor disponibile privind aceste patru agenții, se pot face următoarele observații cu privire la modul în care au fost selectate amplasamentele agențiilor descentralizate de la adoptarea abordării comune.

3.1.1. Ofertele de a găzdui o agenție

În propunerea sa legislativă din iulie 2013 de creare a **Comitetului Unic de Rezoluție**, Comisia a propus ca sediul comitetului să fie la Bruxelles. Niciun stat membru nu s-a oferit să găzduiască agenția. Încă de la început, Comisia a considerat că sediul acesteia ar trebui să fie Bruxelles, având în vedere interacțiunile importante dintre funcțiile agenției și cele ale Comisiei¹⁰. S-a simțit, în special, că amplasarea în același loc a ambelor organisme și instituții implicate în procesul de rezoluție ar îmbunătăți eficiența generală a cadrului de politică.

În octombrie 2013, reprezentanții guvernelor statelor membre au ajuns la un acord privind mutarea **Agenției Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii** de la Londra la Budapesta. La cererea Secretariatului General al Consiliului, șapte state membre au depus oferte pentru a găzdui agenția. Aceste oferte au fost evaluate din perspectiva următoarelor criterii: (1) informații detaliate cu privire la localul propus (inclusiv spațiile efective pentru birouri/conferințe și alte infrastructuri care să fie puse la dispoziția agenției); (2) accesibilitatea locației; (3) regimul privilegiilor și imunităților personalului agenției; (4) existența unor infrastructuri educaționale adecvate pentru copiii personalului agenției.

În 2018, cele 19 oferte depuse pentru mutarea **Agenției Europene pentru Medicamente** și cele 8 oferte depuse pentru mutarea **Autorității Bancare Europene** au fost evaluate din perspectiva următoarelor criterii: (1) asigurarea că agenția poate fi înființată la fața locului și poate începe să funcționeze la data retragerii Regatului Unit din Uniune; (2) accesibilitatea locației; (3) existența unor infrastructuri educaționale adecvate pentru copiii personalului agenției; (4) accesul adecvat la piața forței de muncă, securitate socială și asistență medicală, atât pentru copii, cât și pentru soți/soții; (5) continuitatea activității; (6) răspândirea geografică.

3.1.2. Procedura de selectare a amplasamentului unei agenții

La 8 octombrie 2013, reprezentanții guvernelor statelor membre au ales de comun acord ca sediul **Agenției Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii** să fie

¹⁰ Comitetul Unic de Rezoluție este însărcinat cu pregătirea deciziilor de rezoluție referitoare la bănci în cadrul uniunii bancare. Ulterior, Comisia acționează, adeseori cu caracter urgent, fie ca autoritate de rezoluție, fie ca autoritate de control al ajutoarelor de stat, în cazul în care decizia de rezoluție implică utilizarea Fondului unic de rezoluție.

la Budapesta. La 15 mai 2014, la inițiativa a douăzeci și cinci de state membre¹¹, Consiliul a adoptat Regulamentul (UE) nr. 543/2014¹² de modificare a deciziei inițiale a Consiliului, pentru a preciza că sediul agenției urma să fie la Budapesta.

Propunerea de amplasare a sediului **Comitetului Unic de Rezoluție** la Bruxelles a fost inclusă în propunerea Comisiei de creare a acestuia și a rămas neschimbată pe parcursul procesului legislativ. Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (UE) nr. 806/2014¹³ în iulie 2014.

Având în vedere contextul specific al retragerii Regatului Unit din Uniune, șefii de stat sau de guvern ai celor 27 de state membre au convenit, pentru prima oară, la 22 iunie 2017, o procedură¹⁴ detaliată de selectare a viitoarelor sedii ale **Agenției Europene pentru Medicamente** și **Autorității Bancare Europene**. În urma rundelor de vot succesive ale miniștrilor din UE-27, votul final fiind secret, orașele Paris și Amsterdam au fost selectate în conformitate cu această procedură, la 20 noiembrie 2017, drept noile sedii ale respectivelor două agenții. Ulterior, Comisia a prezentat două propuneri legislative pentru a integra noile sedii ale agențiilor în actele de instituire a acestora. În noiembrie 2018, Consiliul și Parlamentul European au adoptat Regulamentele (UE) 2018/1717¹⁵ și 2018/1718¹⁶.

3.1.3. Condiții necesare pentru funcționarea unei agenții

Un raport¹⁷ de evaluare independent referitor la perioada 2011-2015 a constatat că **Agencia Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii** a fost mutată în timp util. Potrivit raportului, agenția și statul membru gazdă al acesteia, Ungaria, „au realizat întregul proiect în mai puțin de patru luni. Datele colectate arată că mutarea a avut un impact limitat asupra continuității activității, în ciuda faptului că un număr de angajați au ales să nu se mute la noul sediu al agenției”. Raportul subliniază, de asemenea, că mutarea a fost eficientă din punctul de vedere al costurilor, cu o reducere estimată a „costurilor administrative cu 200 000 EUR pe an, ca urmare a acordului cu administrația maghiară. Într-adevăr, utilizarea birourilor din noul sediu al CEPOL este gratuită, iar infrastructura va fi disponibilă pentru cel puțin zece ani.” Potrivit declarațiilor agenției înseși, clădirea aleasă a fost renovată și echipată conform ofertei făcute de Ungaria și a fost predată agenției la termenul stabilit. Sunt în vigoare mai multe acorduri pentru ca agenția să poată utiliza anumite servicii publice. În general, agenția indică faptul că statul-gazdă este receptiv la nevoile sale.

¹¹ Întrucât regulamentul se întemeiază pe articolul 87 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, nu doar Comisia, ci și un sfert dintre statele membre au avut drept de inițiativă (articolul 76 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene).

¹² JO L 163, 29.5.2014, p. 5.

¹³ JO L 225, 30.7.2014, p. 1.

¹⁴ <https://www.consilium.europa.eu/media/21503/22-euco-conclusions-agencies-relocation.pdf>.

¹⁵ JO L 291, 16.11.2018, p. 1.

¹⁶ JO L 291, 16.11.2018, p. 3.

¹⁷ <https://www.cepol.europa.eu/sites/default/files/five-year-evaluation-report-2011-2015.pdf>.

În conformitate cu raportul anual din 2015 al **Comitetului Unic de Rezoluție**¹⁸, agenția „a devenit operațională în ceea ce privește planificarea rezoluției pentru peste 120 de grupuri bancare din zona euro și pentru alte 15 grupuri bancare transfrontaliere în ianuarie 2015. Și-a început funcționarea, *de facto*, în martie 2015.” Acest lucru sugerează că existau toate condițiile necesare pentru funcționarea agenției la momentul începerii fazei sale de exploatare. Agenția s-a mutat în localul său permanent din centrul orașului Bruxelles în aprilie 2016, unde declară că funcționarea sa generală se desfășoară fără probleme.

În cazul **Agenției Europene pentru Medicamente** și al **Autorității Bancare Europene**, este prea devreme să se evalueze dacă și în ce mod cele două state membre gazdă au asigurat existența tuturor condițiilor necesare pentru funcționarea agențiilor la momentul la care au fost mutate în noul lor sediu. Agenția Europeană pentru Medicamente indică faptul că „a început imediat să lucreze cu autoritățile neerlandeze pentru a pregăti mutarea și a-și începe activitățile în Amsterdam până cel târziu la 30 martie 2019.”¹⁹ Ambele agenții au semnat un acord privind sediul împreună cu noul stat membru gazdă înainte de mutare.

3.2. Relațiile dintre statele membre gazdă și agenții

3.2.1. Cerința de a încheia un acord privind sediul

În abordarea comună, cele trei instituții au recunoscut necesitatea ca toate agențiile să încheie acorduri privind sediul. Pentru a respecta acest principiu și a asigura condițiile de funcționare pe termen lung, cerința referitoare la un astfel de acord este introdusă acum sistematic în propunerile Comisiei privind regulamentele de instituire a agențiilor. În momentul de față, din 33 de acte de instituire, 16 conțin dispoziții care impun agențiilor și statelor membre gazdă să încheie un astfel de acord.

De la adoptarea abordării comune, opt agenții descentralizate au încheiat acorduri privind sediul cu statele lor membre gazdă. Astfel, până în prezent, 29 din 33 de agenții descentralizate au încheiat acorduri privind sediul cu statele lor membre gazdă. Aproape jumătate dintre aceste acorduri au fost semnate în termen de 2 ani de la selectarea sediului.

3.2.2. Orientările Comisiei referitoare la acordurile privind sediul

La 10 decembrie 2013, Comisia a emis orientări²⁰ pe care agențiile și statele lor membre gazdă trebuie să le ia în considerare când negociază un nou acord privind sediul. Conform informațiilor furnizate de agențiile descentralizate, aproximativ trei sferturi dintre acorduri au

¹⁸ https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/srb_annual_report_2015_en_0.pdf.

¹⁹ <https://www.ema.europa.eu/en/about-us/uks-withdrawal-eu/relocation-amsterdam#tracking-tool-section>.

²⁰ https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/2013-12-10_guidelines_hq_agreements_en.pdf.

fost pregătite și semnate înainte de emiterea orientărilor Comisiei. Cu toate acestea, orientările au fost utilizate ca bază pentru negocierea sfertului rămas.

Aceste orientări au fost, de asemenea, emise pentru revizuirea acordurilor existente privind sediul. Cinci acorduri privind sediul au fost actualizate de la semnarea lor, fără modificări majore ale acordurilor inițiale.

3.2.3. *Natura dispozițiilor din acordurile privind sediul*²¹

În cazul aspectelor precum imunitățile, accesul la asistență medicală, dreptul de intrare și de ședere, impozite, contribuțiile la asigurările sociale și scutirile de taxe vamale, dispozițiile celor mai multe dintre actualele acorduri privind sediul sunt similare.

În cazul dispozițiilor privind **imunitățile**, marea majoritate a acordurilor privind sediul includ inviolabilitatea localurilor agențiilor, a activelor și a arhivelor acestora, tratamentul diplomatic al comunicărilor și documentelor oficiale, precum și imunitatea de jurisdicție. În orice caz, chiar și în cazurile în care acordurile privind sediile nu prevăd astfel de condiții, toate agențiile beneficiază de dispozițiile Protocolului (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene²², astfel cum se aplică în toate statele membre.

În plus, cele mai multe acorduri privind sediul conțin dispoziții care oferă **scutiri de la plata taxelor și impozitelor și a taxelor vamale**. În aceste condiții, localurile, veniturile și vehiculele agenției sunt scutite de taxe și impozite, la fel ca furnizarea bunurilor și a serviciilor. Scutirile de taxe vamale se aplică produselor agenției pentru uz oficial, publicațiilor și vehiculelor acesteia.

Pentru **securitatea socială și asistența medicală**, aproape toate acordurile privind sediul scutesc angajații de obligația de a contribui la sistemele naționale de securitate socială. Aproximativ jumătate dintre aceste agenții au, de asemenea, acces la servicii publice fără discriminare.

În majoritatea acordurilor privind sediul sunt prevăzute dispoziții privind **intrarea și șederea**, care includ facilitarea intrării, a șederii și a ieșirii de pe teritoriul statului membru gazdă, eliberarea promptă a vizelor, derogări de la restricțiile sau formalitățile în materie de imigrare ori eliberarea de cărți de identitate speciale.

În privința altor condiții referitoare, de exemplu, la localurile agenției și la infrastructurile școlare, situația variază foarte mult, mai puțin de jumătate dintre agenții beneficiind de astfel de condiții.

²¹ Pe baza informațiilor furnizate de cele 28 de agenții care au contribuit la feedback-ul din partea Rețelei agențiilor UE.

²² JO C 326, 26.10.2012, p. 266.

Cât despre **localurile agențiilor**, un număr mic de agenții au în acordul lor privind sediul o dispoziție care oferă un amplasament adecvat, un amplasament gratuit, toate serviciile necesare agenției sau o întreținere a localurilor.

Numai câteva agenții au în acordurile privind sediul lor dispoziții care oferă **infrastructuri școlare** cum ar fi școlile europene sau infrastructuri similare cu școlile europene. În practică, 12 dintre cele 33 de agenții descentralizate au acces la astfel de infrastructuri școlare.

4. CONCLUZII

Agențiile descentralizate ale UE sunt actori-cheie ai Uniunii Europene. Datorită expertizei lor specializate, acestea contribuie la modelarea politicilor Uniunii și la punerea lor în aplicare. Întrucât acestea sunt situate în statele membre, ele oferă, de asemenea, o vizibilitate publică mai mare asupra Uniunii. Prin urmare, pentru funcționarea Uniunii în sine, este esențial să se selecteze locații adecvate și să se ofere condițiile pentru buna lor funcționare.

Ca parte a abordării comune, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au convenit în iulie 2012 asupra unei serii de principii pentru un sistem mai eficient și mai coerent în cadrul Uniunii referitor la agenții, inclusiv pentru amplasarea sediilor acestora. Deși abordarea comună nu aduce atingere practicii deja stabilite pentru selectarea amplasării sediilor în momentul adoptării abordării comune, aceasta propune un cadru unic pentru luarea acestor decizii. Principiile cadrului acoperă criteriile de alegere a sediilor, calendarul selecțiilor și condițiile uniforme de găzduire.

Cu toate acestea, începând cu 2012, au existat posibilități limitate de testare a acestor principii. În această perioadă au fost selectate doar patru sedii de agenție, iar două dintre agențiile în cauză au fost mutate recent în noul lor stat membru gazdă. În aceste câteva cazuri, raportul arată, totuși, că selectarea amplasamentelor sediilor s-a făcut pe baza unor considerente obiective, în special prin utilizarea criteriilor obiective stabilite în abordarea comună sau prin luarea în considerare a caracterului specific al funcțiilor unei agenții.

De asemenea, raportul arată că, odată ce a fost selectat amplasamentul unui sediu, statele membre gazdă și-au menținut în general angajamentul de a asigura buna funcționare pe termen lung a agențiilor și, în cele mai multe cazuri, de a stabili relațiile lor dinamice cu agențiile în cadrul unor acorduri privind sediul.

Prin urmare, Comisia consideră că principiile abordării comune oferă un cadru adecvat pentru procesul decizional cu privire la sediile agențiilor și pentru asigurarea faptului că statele membre gazdă răspund nevoilor specifice ale agențiilor.